

OUDE OFFERGAVEN, BLIJVENDE BESTEMMING

Nieuw kroontje voor O.-L.-Vrouw van Scherpenheuvel krijgt vorm in Leuven

Puzzelen met de steentjes op basis van het ontwerp

Dit jaar viert Scherpenheuvel dat 150 jaar terug het Mariabeeld gekroond werd. Toen ze bij de voorbereiding op zoek waren naar een blijvende herinnering voor dat jubileum kwam de suggestie om iets te doen met de juwelen die doorheen de tijd aan O.-L.-Vrouw zijn geofferd. Dat bleek een mooie uitdaging voor juweelontwerper Lies Wambacq. Hoe ze dat concreet aanpakt, gingen we bekijken in haar atelier in Kessel-Lo.

Juwelen en herinneringen een nieuw leven geven

Lies, die in Leuven werd geboren en er school liep, wilde na de humaniora in Paridaens 'een kunstzinnige opleiding volgen, maar met uitzicht op werk'. Dat resulteerde in een verhuis naar Hasselt waar ze de opleiding goudsmid-juweelontwerp volgde. 'Dat was een knelpuntberoep en dus werkzekerheid. De nadruk lag vooral op het artistieke zodat ik nadien de technische knepen van het vak op de werkvloer moest leren. Dat gebeurde bij een Nederlandse juwelier waar ik alle aspecten van het vak, ook de commerciële, onder de knie kreeg. Intussen was ik in het schuurtje van de opa van mijn vriend met een eigen atelier gestart. Met mijn spaarcentjes kon ik het atelier van een stoppende juwelier opkopen en zo begon ik te werken vanuit mijn eigen artistieke inzichten.'

Intussen is dat schuurtje ingeruild voor een atelier op de eerste verdieping van haar woning. 'Ik heb mij zowat gespecialiseerd in wat je herinneringsjuwelen zou kunnen noemen. Juwelen bij een geboorte, bij een huwelijk, een verjaardag... waarin ik vaak symbolen of juwelen van (groot)ouders of familie verwerk. Een aanzienlijk aandeel vormen ook rouwjuwelen. Daarvoor gebruik ik zowel asse van de overledene of een vingerafdruk als een trouwring of een ander juweel.'

Selecteren en puzzelen

'Ik hanteer een eerder barokke stijl in mijn ontwerpen. Die ervaring komt nu goed van pas voor de opdracht uit Scherpenheuvel: een nieuw kroontje realiseren voor Maria, het kindje Jezus en ook een nieuwe scepter. 'Maar hoe begin je aan zo'n opdracht? Alles begint met te luisteren naar de verlangens van het bedevaartsoord. Daarna ging ik daar een paar keren rondlopen om bepaalde motieven en elementen te kunnen opnemen om te verwerken in mijn ontwerp. Als je in die basiliek binnenstapt dan krijg je als het ware een magische ervaring. Zien hoe mensen zonder onderscheid daar komen bidden, smeken ... en dat vind je weerspiegeld in de grote verscheidenheid van juwelen die er geofferd zijn.'

'Nadien toetste ik of wat ik in gedachten had en mijn manier van werken overeenstemden met hun verwachtingen. Vanuit die uitwisseling maak ik dan een ontwerp. Eerst schetsen op papier, nadien gedetailleerde tekeningen. Een constante in het ontwerp is de hartsymboliek. Die vind je zowel in de kroontjes als in de scepter terug en dat verwijst natuurlijk naar de liefde van Maria voor ons en van de mensen voor haar. We kiezen daarom ook voor rode accenten via edelstenen en email.'

'Doorheen de jaren offerden veel bedevaarders aan O.-L.-Vrouw van Scherpenheuvel juwelen uit dankbaarheid voor bekomen gunsten. Een gedeelte ervan krijgt nu een herbestemming als "kroonjuwelen".'

'Het is een hele opgave om uit die overgeleverde voorraad een goede selectie te maken. Ik heb voldoende goud nodig voor de kroontjes, maar daarnaast ook edelstenen om die kroontjes een mooie uitstraling te geven. Er zijn heel wat trouwringen, die kunnen zonder veel tobben opzij gelegd worden om te hersmelten. Lastiger is het als het mooie juwelen zijn. Daarvan krijg ik het niet altijd over mijn hart om ze te "ontmantelen". Van ringen, hangers, armbanden met edelstenen worden eerst de stenen verwijderd en vervolgens wordt het goud gesmolten en gezuiverd. Na zuivering krijg ik dat terug in kleine goudbolletjes. Van een klein aantal sierraden, bv. oorhangers, kunnen originele stukken geïntegreerd worden.'

Van was over mal tot kroon

Hoe gaat het dan verder? 'Ik maak alles eerst in was. Daarbij gebruik ik een aantal motieven uit de originele juwelen om een indruk in de was te prenten. Op die manier zijn de oorspronkelijke sieraden eveneens nog aanwezig. Dat wassen model wordt

Lies aan het werk in haar atelier

in een mal van gips gevat en daarin wordt dan het kokende goud gegoten dat de was doet verdampen en de plaats inneemt van de was. Dat noemen we de "verloren-was-techniek", een eeuwenoud procedé. Het resultaat is een ruwe versie, die ik dan nog verder bewerk en waarin dan de steentjes worden gevat. Ook de kleurenemail wordt dan aangebracht.'

Het resultaat van dit proces zal te bewonderen zijn vanaf 25 augustus, de verjaardag van de kroning. Lies besluit dat ze 'het erg fijn vindt om dit te mogen doen. Best uitdagend en soms zelfs emotioneel.

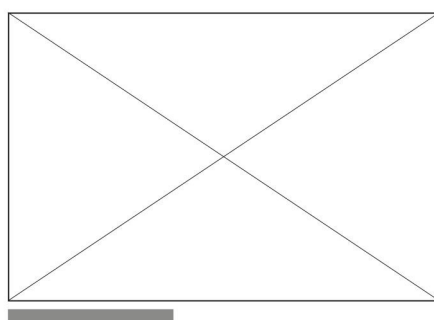
De meeste sieraden zijn anoniem, maar soms zit er een briefje bij. Zo vond ik een paar oorringen en een ring met daarbij een fotootje van een man en de boodschap dat de juwelen werden geofferd voor het behouden bovenkomen van een mijnwerker na een mijnramp. Zo iets laat je niet onberoerd.'

Het bedevaartsoord engageert zich om de tegenwaarde van de nieuwe juwelen in geld te schenken aan de lokale voedselbank. Zo krijgt de solidariteit over generaties heen ook een concrete vorm vandaag.

Toon Osaer

Het kroontje in was

Colofon

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

ABONNEMENTEN
Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit
KERK & leven zijn auteursrechtelijk
beschermd. Zonder toestemming van de
uitgever mogen ze op geen enkele wijze
worden verspreid. De uitgever is niet
verantwoordelijk voor de inhoud van de
advertenties. Lezersbrieven moeten naam en
adres vermelden. De redactie behoudt zich
het recht teksten in te korten of te weigeren.
KERK & leven is een uitgave van Kerk en
Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 4 september
23ste zo door het jaar

10 u. Woord en communiedienst
Gedachtenis Louise Leonard, Eugène Haine en zoon Luc
Voorganger: Lieven Dries
Lector: François Barrette
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 11 september
24ste zo door het jaar
Kerkwijdingsfeest

10 u. Woord en communiedienst
Voorganger: Gaston Eyermans
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Guy Saenen
Orgel: Anna Rusakova

11 u. Aperitiefconcert door Anna Rusakova en Anna Svetlakova. Ze spelen op orgel en dwarsfluit muziekstukken J.S.Bach en H.-A.-Stamm.
Toegang; vrije gift

DON BOSCO

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de vieringen, ook als die

wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.ademtocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

Zondag 4 en zondag 18 september
Zondag 2 en zondag 16 oktober
Dinsdag 1 november Allerheiligen en 20 18 nov.

SINT-ANTONIUS

Zondag 4 september
23ste zondag door het jaar C
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Mathieu Voets

Lector: Kaat Gorissen
Homilie: Mathieu Voets
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 11 september
24ste zondag door het jaar C
11 u. woorddienst met koor- en samen-
zang
Voorganger: Caroline Van Audenhoven

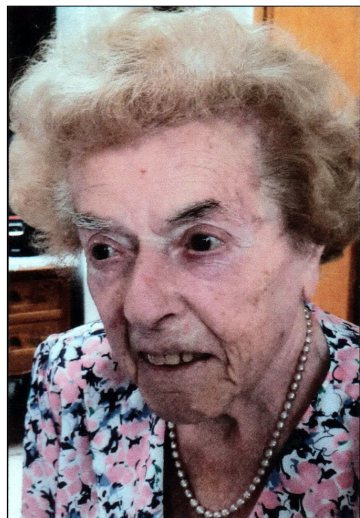
Lector: Liliane Wagemans
Beelden: Leo Swinnen

Overlijden in Sint-Franciscus

De navond komt zo stil, zo stil
zoo traagzaam aangetreden,
dat geen en weet, wanneer de dag
of waar hij is geleden.
‘t Is avond, stille... en, mij omtrent,
is iets, of iemand, onbekend,
die, zachtjes mij beroerend, zegt:
"‘t Is avond en ‘t is rustens recht."
Guido Gezelle

Op zaterdag 20 augustus 2022 namen we in de Sint-Franciscuskerk te Heverlee, afscheid van mevrouw **Clara Maria Debeer**, weduwe van René Elst (+1992), geboren in Duisburg op 9 december 1928 en thuis in Kessel-Lo overleden op 14 augustus 2022.

De Sint-Franciscusgemeenschap zal haar gedenken in de viering van

Allerheiligen op 1 november 2022.

HOE GAAT HET MET DE DOPJES?

Misschien hebt u het bovenschrift verkeerd gelezen, en dacht u dat het om 'doopjes' ging. Dit keer gaat het om dopjes. De plastic dopjes van drinkflessen, wasmiddel of pastapotten. Deze dopjes worden al een jaar ingezameld in verschillende kerken in Heverlee, waarbij de kerk van Onze Lieve Vrouw van Troost het algemene inzamelpunt is. Deze dopjes worden ingezameld in omgesmolten en brengen daardoor geld op. Dit geld is bestemd voor de opleiding van blindegelei-

de honden en dat is een dure zaak. We zijn nu een jaar verder en we hebben 40 volle zakken met dopjes opgehaald. Dit gebeurde door parochianen maar ook door scholen of particulieren. Iedereen bedankt alvast voor het inzamelen! Hebben we daarmee al een blindegeleidehond verdiend? Nee, dat niet. Daarvoor moeten nog heel wat dopjes verzameld worden. Maar door deze eenvoudige actie helpen we het goede doel en het milieu een eindje verder.

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Roep ons opnieuw tot leven geef ons vaart, naar U toe.
Liefde, herstel ons in ere.
Buig ons toe naar elkaar, keer onze trage harten
dat wij zonder wantrouwen ieder mens tegemoet gaan,
open en vredelievend.
Laat zo de wereld worden:
kussen van ontferming en trouw, zoenen van recht en vrede –
vrede een zaad in de aarde, gerechtigheid zon aan de hemel.
Jef Wauters – Uit Psalm 85

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhanke-

lijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Data 2022 meditatiegroep:
Maandagen van 20u tot 20.30u - Vrijdagen van 10u tot 10.30u
September 2022: Maandagen 12 en 26 en vrijdag 2 en 16 en 30 september 2022
Oktober 2022: Maandagen 10 en 24 en vrijdag 14 en 28 oktober 2022
November 2022: Maandagen 7 en 21 en vrijdag 11 en 25 november 2022
December 2022: Maandagen 5 en 19 en vrijdag 9 en 23 december 2022
Katrien Rombouts
GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

WELKOM OP ADEMTOCHT.BE

De Don Boscoparochie heet je hartelijk welkom. Wij ontmoeten elkaar tweewekelijks. Tussentijds kan je in per dag inspiratie opdoen die we onder de rubriek 'adempauze' verzamelen. Iedere week kan je hier ook het parochieblad lezen. Wij blijven met jullie verbonden via deze vernieuwde website. Kom ons regelmatig bezoeken en zie welk nieuws er is. Alle vieringen zijn online te lezen. Ook andere rubrie-

ken inspireren ons.

De Bisschoppelijke Commissie voor Diaconie van de bisschoppenconferentie van ons land ondersteunt door een videoclip de oproep om mensen zonder papieren niet te vergeten. Er is hartverwarmende **solidariteit met de Oekraïense vluchtelingen**.
Jef Wauters

KALENDERBLAADJE

De weg van mijn Heer zal ik gaan:
leven uit hart en profeten,
bidden en voelen en weten,
naar mij en de ander, ruim baan.

De weg van mijn Heer zal ik gaan:
vreugd om de vreugd van de blijden,
pijn om de pijn van wie lijden,

een plaats voor de kleinen vooraan.

De weg van mijn Heer zal ik gaan:
hoop dat mijn God ons zal leiden
dwars door de donkere tijden
naar ruimte en tijd van bestaan.

Jef Wauters Uit de viering van week 32 van 2012

LICHT VOOR MENSEN DIE ONS DIERBAAR ZIJN (Deel 2)

Viering van zondag 31 juli 2022 in het Don Boscocentrum

Inleiding welkom
We steken de Paaskaars aan.

Licht voor mensen die ons dierbaar zijn; bij wie we de wacht willen houden, licht voor mensen die gestorven zijn, sommigen in eenzaamheden licht voor onszelf – dat we niet in het duister ronddwalen maar dat we de weg naar binnen durven gaan...

En we zeggen samen:
Gezegend het licht van deze morgen. Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt. Gezegend ieder van u, om wie je bent, om wat ons samenbrengt, in naam van wie wij noemen: Vader, Moeder, Zoon en Geest.

Het voordeel van aan te sluiten bij een gemeenschap is: dat je niet alles moet uitvinden. Je kan inspiratie vinden bij verschillende bronnen: woorden van andere mensen, gedichten, bijbelteksten, verhalen en liedjes.

Maar de teksten van vandaag hebben bij mij veel vragen opgeroepen.

Laat ons maar eerst zingen
Vervul dit huis met hart en geest

Vervul dit huis met hart en geest, met aandacht voor de kleinen. Dat al wie hier naar binnen gaat hen noemen zal de zijnen.

Wees kracht en troost voor jong en oud dat niemand hoeft te vrezen als hij zich inzet voor jouw rijk want dood heet daar verrezen.

Lezingen

In het boek Prediker lezen we:
Wat heeft de mens aan al zijn zwoegen en tobben?

Maar... werken is toch gezond? Goed voor jezelf en voor wat je daardoor bijbrengt voor de economie.

Paulus – in zijn brief aan de kristenen van Kolosse (3,1-5 - 9-11) zegt het anders:

Broeders en zusters,

Zint op het hemelse, niet op het aardse. Maak radicaal een einde aan de afgoderij, zoals hebzucht. Bekleed u met de nieuwe mens.

Gij hebt de oude mens met zijn gedragingen afgelegd en u bekleed met de nieuwe mens die op weg is naar het ware inzicht, terwijl hij zich vernieuwt naar het beeld van zijn schepper. Dan is er geen sprake meer van Griek of jood, besneden of onbesneden, van slaaf of vrije mens. Daar is alleen Christus, alles in allen."

Lucas 12, 13-21
In die tijd zei iemand uit het volk tegen Jezus: "Meester, zeg aan mijn broer dat hij de erfenis met mij deelt. " Maar Jezus antwoordde hem: "Man, wie heeft Mij over u tot rechter of verdeler aangesteld?" En hij sprak tot hem: "Pas op en wacht u voor alle hebzucht! Want geen enkel bezit, – al is dit nog zo overvloedig – kan uw leven veilig stellen." Hij vertelde hun de volgende gelijkenis: "Het land van een rijk man had een grote oogst opgeleverd. Daarom overlegde deze bij zichzelf: Wat moet ik doen? Ik heb geen ruimte om mijn oogst te bergen. En hij zei: Dit ga ik doen: ik breek mijn schuren af en bouw grotere: daarin zal ik dan heel mijn rijkdom aan koren bergen. Dan zal ik tot mijzelf zeggen: Man, je hebt een grote rijkdom liggen, voor lange jaren; rust nu uit, eet en drink en geniet ervan! Maar God sprak tot hem: Dwaas! Nog deze nacht komt men je leven van je opeisen; en al die voorzieningen die je getroffen hebt, voor wie zijn die dan? Zo gaat het met iemand die schatten vergaart voor zichzelf, maar niet rijk is bij God.

Een woordje
Enkele lessen die ik wil onthouden.
Hoeveel aandacht geef ik aan bezit, zekerheid zoeken, voorzienig leven, zonder dat ik er van bezeten word? En zonder dat dit ten koste van anderen is?

Kan ik met gemak zeggen: 'Ik heb nu geen tijd'. Hoeveel beroep mogen anderen op mij doen? Hoe hard trek ik me de zorgen van de anderen aan?

Hoe kijk ik naar de problemen, de crisissen in de wereld? Onze voetaf-

druk is al zo groot dat we op ander-mans terrein komen.

We moeten niet overdrijven in het belang hechten aan hebben. Wie wordt er beter van? Als we samen iets hebben, kan ik er ook van genieten.

Laat ons maar eerst zingen:

Niet meer verstrooid niet meer verloren,
nieuwe mens in ons geboren
Wij bidden en viëren, verzamelen ons tegen het spel van de macht. Tegen het heersen van sterk over zwak, tegen de moedeloosheid die om ons heen wordt uitgezaaid.

Wij bidden en viëren, verzamelen ons tegen het elk voor zichzelf, tegen de angst voor anders en vreemd, tegen de lege, de eenzame dagen opdat wij een nieuw vertrouwen wagen.

Wij bidden en viëren, verzamelen ons omwille van uw belofte. Hou in ons wakker het dromen van vrede. maak ons sterk om staande te blijven. Beziel ons met uw kracht die geneest.
(Carlos Desoete)

Voorbeden

Wij bidden vol vertrouwen.
Voor allen die op zoek zijn naar geluk dat ze in het diepste van mensen parels van liefde, van vergeving en van goede moed mogen ontdekken.

Voor allen die bij het zien van zoveel leed en ellende ontmoedigd worden: dat ze medemensen vinden die met hen naar tekens van hoop blijven speuren.

Voor allen die in het omgaan met mensen belangrijke besluiten moeten nemen, dat onbaatzuchtigheid en wijsheid hen moge leiden.

Voor onszelf en elkaar dat we wijze mensen mogen worden, die kunnen luisteren naar jong en oud, dat een open houding naar elkaar en naar de samenleving ons moge aanzetten tot een eerlijk gesprek.

Tafelgebed
Wij bidden tot de Ene, die we soms god, soms vader/moeder noemen. Vervul ons van jouw hartstocht voor een geheelde, niet langer verminkte wereld. Maak ons deelgenoten van jouw ontelbaar verlangen naar rechtvaardigheid en vrede.

Jij die ons geroepen hebt uit vruchtbare aarde, om voor elkaar grond van goed bestaan te zijn, blijf ons roepen en wordt niet moe ons hart te veroveren voor jouw bedoeling met aarde en mensen.

Roep ons terug uit verdeeldheid en wantrouwen, met iedere menselijke stem die je maar kunt vinden

Verzamel ons tot een volk dat eindelijk weet van vrede stichten. Wij voeden hier opnieuw ons verlangen naar een beter en menswaardiger leven: Met gebroken brood versterken wij de honger naar een leven in overvloed, en met vergoten wijn, verhevigen wij de dorst naar een geheelde samenleving.

Wij bidden:
Geef ons aandacht en geduld voor mensen. Geef ons een oprecht hart en een levend geweten. Laat ons oog hebben voor het visioen van vrede dat alleen werkelijkheid wordt als wij onze handen in elkaar slaan.

Bij de communie - Lied
Twee handen schoon gebleven
Twee handen schoon gebleven door onpartijdigheid; wie durft ze uit te steken en noemen God gewijd?

Twee ogen uitgekeken geen ander meer zien staan; wie zou ze durven sluiten en zo ten einde gaan?

Twee oren doof gebleven voor andermans verdriet; wie zou daarmee nog horen een hoopvol mensenlied?

Muziek: Katrin Finch en Seckou Keita.
Bamba uit de CD Clychau Dibon

Slotgebed
Adem over ons. Dat we genieten van het werk van onze handen, delen de vruchten van de aarde, loven al wat groeit en bloeit. Dat we met alle schepselen leren leven, maak ons zusters en broeders, hoeders van het alle leven, vrienden van de aarde.

Mededelingen
Begin juli hebben we Rony Timmermans gevierd. De zoneploeg die het feest organiseerde dankt ons voor de ontvangst. De omhaling voor een goed doel heeft 980 euro opgebracht.

Een kaartje voor André Gelin (in Vogelzang) en voor Paula (in het

Booghuis).

Lichtjes voor vrede. 6 augustus Herdenking Hiroshima en Nagasaki. Pax Christi Vlaanderen met Vredesbeweging Leuven.
Op 6 en 9 augustus 1945 werden de inwoners van Hiroshima en Nagasaki in Japan het slachtoffer van twee atoombommen. Het meest verschrikkelijke wapen dat ooit werd uitgevonden door de mens leidde tot onherroepelijke trauma's die generaties lang nazinderen tot op de dag van vandaag.

Zaterdag 6 augustus om 19u30 in de Sint-Michiels Vredeskierk
*Opening van de avond met orgelspel op het Contius orgel
*Marie-Elise Bettens van Greenpeace legt het verband tussen kernwapens en klimaat uit.
*Tijdens de receptie bezoeken we de tentoonstelling over de impact van kernwapens op het milieu.
*Liederen door de Japanse zangeres Kyoko Ishida, begeleid door Mana Yuasa.
Van een klassiek requiem tot traditionele Japanse liederen.
*In de avondschemering houden we een Japanse lichtceremonie.
Op de lampions worden wensen voor vrede geschreven.

De Preekstoel in Vlierbeek orgelspel vanaf 19.30
Vorige donderdag stond Jeanne Devos op de preekstoel. Haar tekst zal op de site van de pastorale zone na te lezen zijn.
Rik Torfs op 11 augustus
Johan Swinnen op 25 augustus
Zondag 14 augustus Viering van Onze Lieve Vrouw ten hemelopneming.

Slotlied
Met handen, ogen, oren door keuze vroeg of laatherscheppen wij de aarde tot alle goeds in staat. Dan delen wij het leven met al het lief en leed; wij nemen en wij geven die dag komt, ooit, godweet.

Geen leed blijft ongeweten geen traan blijft ongezien; geen man, geen vrouw vergeten, God is ons aan te zien.
Jan Van Opbergen melodie: De mussen in de bomen

Lieve Neukermans –
Uit de viering van 31 juli 2022 in het Don Boscocentrum

ZONDAGS- OF WEEKENDTUSSENDORTJE

Lieve Neukermans

Dag allen,

*Op vrijdag 12 augustus 2022 werden we uitgenodigd voor de viering van Maria Tenhemelopneming
We liepen vooruit op de feestdag en konden mekaar ontmoeten op zondag 14 augustus om 10.30 u.
Jos Vermeulen stuurde een tekst die we graag delen.

In de loop der eeuwen raakte haar naam bedolven onder het kaarsvet van veel misgroeide devoties, onder een verflaag van dogma's en misplaatste eretiteln, beschadigd door roomse overdrijving en protestantse afweer...

Toen kwamen de dagen van ont-nuchtering, en in het huis van geloof verdween Maria naar de hoek of op zolder,

zo een plaats waar alles staat wat zijn tijd heeft gehad...

Maar dan komt er weer een tijd,

misschien zo en uur als dit, misschien zo een dag als deze, dat je haar door het stof en de verf opnieuw herkent: Maria, de gelovige vrouw, de trouwe moeder van Christus... (nr. Opbergen)

Zalige hoogdag Maria Hemelvaart! Achiël en Rena Pauwels

*Meditatiegroep
Om de veertien dagen is er gelegenheid om aan te sluiten bij de Medi-

tatiegroep.
De eerstvolgende keer was toen maandagavond 15 augustus 2022 om 20 uur en vrijdag 19 augustus om 10.30 u.
Wie nieuw mee komt mediteren mag verwittigen.
Vraagjes? Stel ze gerust.
Contactpersoon: Ria Ooms.0496/67 20 44
ria-ooms@hotmail.com

Werkgroep Liturgie Don Bosco Kessel-Lo

EEN LEVENSBOM ALS KRUISBEELD

Eind juni zegende bisschop Johan Bonny een nieuw kruisbeeld voor de kapel van Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg te Leuven. Het is een merkwaardig kunstwerk in brons van de hand van Willy Peeters. Het lijkt wel de kruising van een levensboom en een kruisbeeld. Het werd een zeer sterk moment onder meer door de eigen getuigenissen van de pastores over de betekenis van het kruis. Met dank aan de Pastorale Dienst van het UZ Leuven publiceren we enkele foto's van de inzegening, alsook enkele getuigenissen.

Lieve

Op een dag werd ik gevraagd om bij een oudere dame de communie te brengen. Deze patiënte bleek vergedorderde dementie te hebben. Ik dacht bij mezelf: 'Heeft dit nu nog wel zin?'. Toch vroeg ik haar of ze de communie wenste. Onmiddellijk maakte ze een kruisteken en begon ze een Onzevader te bidden. Ik was geraakt door het feit dat christelijke symbolen zoals de communie, het kruisteken en gebed zo'n invloed en betekenis hebben dat ze zelfs herinnerd worden door iemand die al in dementie verzonken is.

Anne G.

Toen ik nog niet zo lang als pastor aan het werk was, werd ik tijdens een weekendwacht opgeroepen bij een pas bevallen mama. Onderweg ernaartoe overliep ik al in mijn hoofd het stramen van een nooddoop. Maar het kindje was gezond en wel. De mama vroeg om het onmiddellijk na de bevalling te zegenen uit dankbaarheid en liefde. Uiteindelijk mocht ik ook haar en de papa een kruisje geven. Het was een heel ontroerend en heilig moment.

Eveline

Mensen kennen het geborgen gebaar van een kruisje geven. Het is de wens om iemand een gevoel van veiligheid en geborgenheid te geven, of het verlangen om ons in 'grotere handen' toe te vertrouwen. Het roept veel op voor mensen en houdt tegelijk ook een concrete actie in: het is iets toewensen, het is iets vragen voor iemand.

Ik kan heel erg ontroerd worden wanneer patiënten zelf ook in staat zijn om een kruisje terug te geven aan hun partner, hun familie of de pastor. Want ook al zijn zij in een 'kwetsbaardere' positie, het toewensen van alle goeds is wat iedereen van harte kan blijven doen.

Anne D.

Voor mij is het geven van een kruisje het geloof en het vertrouwen delen dat er een God is die liefde en bescherming schenkt, waar we beiden in geloven. Die er is voor ons, ook en vooral op erg moeilijke momenten in ons leven. Een kruisje verbindt ons met God en met elkaar. En het is uit liefde en zorg dat mensen elkaar een kruisje geven. Zo was er eens een patiënt die ik begeleidde. Hij kon zelf niet spreken, maar was wel alert. Hij kon met zijn handen ja of nee aanduiden. Ik had op het einde van elk gesprek voor hem gebeden en hem een kruisje

gegeven. Tijdens het voorlaatste gesprek, een week voor de uitvoering van zijn euthanasiewens, stak hij na het gebed zijn hand uit naar mijn hoofd en gaf hij mij zelf een kruisje. Dat is een van de meest bijzondere momenten die ik in het ziekenhuis heb meegemaakt. Er lag zoveel in dat kruisje.

Joke

Tijdens de eerste coronagolf hier in ons ziekenhuis, was het omwille van beperkt beschermingsmateriaal niet mogelijk om bij patiënten op de kamer te komen. De ziekenzegen kon ook niet op de kamer bij de patiënt gebeuren, maar er werd samen met familie en naasten vanuit de kapel gebeden. Nadien brachten we via zorgverleners op de afdeling vaak een klein houten kruisje tot bij de patiënt. Daarmee wilden we zeggen: 'Wij hebben voor jou gebeden en jij wordt hier niet alleen gelaten. Onze God die Liefde is, laat jou ook hier

en nu niet los.'

Elke

Tijdens het gezamenlijke ochtendgebed op Aswoensdag kregen mijn collega's en ik een askruisje op ons voorhoofd. Voor sommigen een heel vertrouwd gegeven. Voor mij voelde dit iets minder comfortabel aan. Ik dacht durf ik dat wel? Door de gangen lopen met zo'n zichtbaar teken van mijn geloof. Ik vond het verre van evident. Als ik heel eerlijk ben, heb ik het kruisje ook verwijderd na twee verplaatsingen door de gang. Te veel ogen op mij gericht, te veel vreemde blikken en schrik om een breuk in mijn imago als 'moderne' pastor. Maar ik die me hier zo ongemakkelijk bij voelde, werd geconfronteerd met wat dit kruisje met patiënten deed. Ik mocht hen één voor één een kruisje geven. Dit deed ik niet met de traditionele bewoording 'Tot stof en as zult gij wederkeren'. Ik probeerde wel samen met hen te zoeken, te bidden en te hopen op het kruisje als symbool van ommekeer: dat de kwetsbaarheid, leegte en machteloosheid die patiënten en ikzelf voelen kan omgezet worden in moed, hoop en kracht. Tijdens zo'n intiem moment rolt er al eens een traantje. Een transplantatiepatiënt beaamde mijn vorm van gebed. Hij zei: 'Ja, ik hoop inderdaad op die tweede kans, dat tweede leven. Ik heb in zak en as gezeten, maar dit zal hopelijk het eerste teken zijn dat er kracht, moed en hoop op komst is.'

Ria

De arts stuurde me op pad. Een man had vandaag te horen gekregen dat hij kanker had. Veel te jong om aan de mogelijkheid van eindigheid te denken. Ik ontmoette een ietwat stoerdere kerel, die mij meteen hartelijk welkom heette als pastor. Hij toonde vrij vlug zijn bovenarm met een grote tatoeage van een kruis. Hij vertelde dat dit voor hem erg heilig was. Hij was groot geworden bij zijn grootouders. Zijn grootmoeder was een ontzettend lieve vrouw voor hem geweest. Haar leven werd getekend door twee dingen, of was het maar één. Het kruis staande voor haar geloof dat grond

Een detail van het kunstwerk

was in haar leven en de liefde, die ze kwistig deelde. Die twee pilaren, of misschien die ene was hem zo dierbaar gebleven dat hij het kruis liet tatoeëren op zijn arm. "Dan heb ik het altijd bij me..."

Etienne

Op het einde van een ziekenzalving nodig ik de familieleden steevast uit om de patiënt een kruisje te geven, of - indien zij dat wensen - een ander gebaar te stellen. Ik laat hen de vrijheid. Ze hoeven immers niets te doen dat tegen hun hart of hun overtuiging ingaat. Sommigen geven een zoen, anderen leggen de hand heel teder op de schouder, nog anderen strelen de arm of nemen de hand vast; en weer anderen geven inderdaad een kruisje, ook jonge mensen, vaak gepaard met enkele woorden recht uit hart. Het is dikwijls een bescheiden kruisje, vluchtig, aarzelend of onhandig gegeven, met een bibberende duim of met een wijsvinger. Het is geen mooi verzorgd gebaar. Maar het is er wel. Het wordt gegeven. Een teken van geloof? Misschien wel. Misschien niet. Het is wat het is. In ieder geval, hoe klein ook, is het een teken dat spreekt, een teken waarvan ik geloof dat het niet onopgemerkt blijft, zeker niet door Hem die het tot een teken van liefde heeft gemaakt.

Bron: Kerk en leven

Foto's copyright UZ Leuven, fotograaf Dries Renglé

Doekje

'Ik heb eindelijk weer eens kunnen bijtanken', hoor je mensen geregeld zeggen. Dan hebben ze het erover hoeveel deugd de vakantie hen heeft gedaan. De stress en het gebrek aan zorgeloosheid van de afgelopen maanden speelde hen parten. Het heeft hun ziel goed gedaan om er even tussenuit te zijn, om mooie dingen te zien, om opnieuw mensen te kunnen ontmoeten. Ik gun het hun van harte, maar ik blijf de beeldspraak vreemd vinden.

Mijn ziel is namelijk geen benzinetank. Ik voel me zelf dan ook geen voertuig. Mijn ziel is meer een wapperend doekje. Een kleurig doekje in soepele, absorberende stof. Niet te groot, gewoon zo'n handig doekje voor alles en nog wat.

Als het leven zwaar valt, wordt het vaal en komen er kreukels in. Als het al te verkreukeld is, moet ik dringend gaan uitwaaien. Een fijne ervaring strijkt de plooiën weer glad en maakt de kleuren weer sprankelend. Als mijn ziel veel heeft moeten opslorpen, moet ik haar soms een paar dagen lang uitspoelen. Zodat alles weer helder wordt.

Als ik navelstaar op kleine en grote problemen, hangt mijn ziel er

slap en troosteloos bij. Dan moet ik haar luchten. In een bos of een beeldentuin. Ze snuift dan de geur op van hoop, schoonheid en goedheid. Aan het einde van zo'n dag voelt mijn ziel zich weer helemaal prima. Dan wappert mijn ziel weer vrolijk hoog in mijn lijf. Dan kan ik ermee zwaaien naar wie ik ook ontmoet, omdat mijn ziel vanzelf overloopt.

Mijn ziel is echt een duizenddingen-doekje van onverslijtbaar materiaal. En als er toch eens een slijtplek of een gaatje in komt, wordt het altijd weer gerepareerd. Met dank aan alle mensen om me heen en hun zorgzame handen.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/doekje/>)

gepubliceerd op 17 augustus 2021

KU LEUVEN

Adres secretariaat Universiteit Derde Leeftijd

Minderbroederstraat 5 bus 5601 – 3000 Leuven

Openingsuren

Om je zeker te kunnen helpen, adviseren we je om een afspraak te maken.

Het secretariaat is elke werkdag telefonisch bereikbaar tussen 9u30 en 12u, of altijd via e-mail.

Opgelet: op het secretariaat worden **geen betalingen** aanvaard. U kan zich inschrijven via betaling met een bankoverschrijving.

Contact

E-mail: udll@kuleuven.be

Telefoon: 016 32 40 01

Europees rekeningnummer (IBAN): BE57

7380 4224 4835 (BIC: KREDBEBB)

RPR Leuven - Ondernemingsnummer 458.773.277

Het **algemeen programma** van aca-

demiejaar 2022-2023 staat nu online.

De lezingen vinden elke dinsdag plaats. Aanvang 14 u – eind 15.50 u. De lezingen gaan door in aula Pieter De Somer, Ch. Deberiotstraat 24 – 3000 Leuven.

Als cursist hebt u gratis toegang tot de **digitale opnames**.

Het **eerste semester** zet op 27 september 2022 in om **10u30** met een plechtige **eucharistieviering** in de Begijnhofkerk Sint-Jan-de-doper, Groot Begijnhof. En opgeleerd door het Leuven Universitair Koor.

Om 14u: Openingslezing in aula Pieter De Somer: The Curious Case of Belgium, over de atypische aard van het Belgisch federalisme en de mogelijke grenzen van het Belgisch staatsmodel, wordt gegeven door **Em. Prof. De Baron Andre Ales**